

[Aage Fogh.]

Hvad angår administrationen af stats-husmandsloven, er der et spørgsmål, jeg gerne vil fremdrage. Det viser sig — desværre kan jeg godt sige — i praksis, at pengene ikke følger spillet. I alt, alt for mange tilfælde må sælgerne af jord vente ikke alene måneder, men sommetider halve år, ja, endda sommetider længere, inden de får betaling for den jord, de har solgt. Dette forhold må bringes til ophør. Det er urimeligt, synes jeg, at man, når man færdes ude i landet og taler om disse ting og derunder fremhæver staten som den kontante køber, ikke een, men mange gange kommer ud for, at folk står op og siger: ja, tak skal du have for kontantheiden; det er mange måneder siden, jeg solgte, men jeg har ingen penge fået endnu! Der må kunne skabes mulighed for, at salg og betaling følger nærmere efter hinanden.

Jeg benytter også lejligheden til at minde om, at det system, vi har fået i vort byggeri, meget vel kan vise sig at være en hindring for et forstandigt landbrugsbyggeri i fremtiden, og derfor beder jeg den højtærede landbrugsminister være opmærksom på dette forhold. Jeg havde lejlighed til i fjor at arbejde med et par tilfælde, hvor de, der skulle bygge, måtte vente måneder, således at de først fik begyndt at bygge i august—september i stedet for, at de skulle have været i gang i marts—april, da de overtog jorden. Noget sådant bør forhindres. Administrationen bør virke således, at når manden har fået jorden om foråret, kan han bygge i forsommeren — der må være en mulighed herfor. Endelig beder jeg den højtærede landbrugsminister om at være opmærksom på, at de byggerestriktioner, der gennemføres, ikke på nogen måde vil lægge hindringer i vejen for, at de brug, der kan udstykkes, også kan bygges samme år, udstykningen finder sted.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de foreliggende lovforslag. Jeg havde hellere set, at landstinget havde vedtaget lovforslagene i den skikkelse, hvori vi havde affattet dem, men når man derovre har fundet sig foranlediget til at ændre dem, og man har kunnet samle flertal om dem, er vi villige til at give vor stemme til vedtagelsen her i tinget.

Aksel Larsen: Jeg er ikke i stand til på nogen måde at udtrykke glæde eller beejstring over de lovforslag, vi nu har fået forelagt til behandling. I sidste samling beskæftigede vi os med spørgsmålet om tilvejebringelse af jord til udstykning og af

tillægsjord til indeklemte husmænd, overhovedet spørgsmål om jordfordelingen her i landet og spørgsmålet om retten til at eje landbrugsejendomme. Der blev gennemført en lovgivning i to tempi, i første omgang var det de såkaldte store jordlove, de var ikke just særlig tilfredsstillende, men de var alligevel acceptable, under forudsætning af, at de små jordlove, som vi nu i forandret skikkelse behandler her i dag, blev udformet efter de principper, man allerede på det tidspunkt var enig om mellem flertalspartierne i såvel folketing som landsting. De små jordlove blev udformet i overensstemmelse med disse principper, de blev vedtaget i folketinget af et flertal og derpå sendt til landstinget; herfra kommer de nu tilbage i maltrakteret skikkelse. Det kan vi ikke udtrykke nogen glæde over; vi finder, det er et alvorligt tilbageskridt. Man kan naturligvis sige, at sådan som lovforslagene er udformet, betyder de et fremskridt i forhold til de hidtidige tilstande, det skal jeg ikke benægte, men det ville have været et langt større fremskridt, hvis man havde gennemført de små jordlove i den affattelse, folketinget gav dem i sidste samling, og derfor betegner de lovforslag, vi nu behandler — lovforslag, der har fået deres form i landstinget —, et tilbageskridt i forhold til det, folketinget vedtog i sidste samling; derfor kan vi ikke her ved første behandling på grundlag af de forslag, der foreligger, give noget tilsagn om at medvirke til, at de bliver til lov i denne skikkelse.

Det er ret interessant at høre udtalelser som dem, der netop er fremsat af det radikale partis ordfører, udtalelser, som ganske vist, om jeg så må sige, principielt ligner dem, vi så mange gange før har hørt fra samme side, at man forfærdelig gerne vil have det anderledes og bedre, men det gode, man vil, det gør man ikke, og det onde, man ikke vil, det gør man; fastholde det gode, man stemte for i sidste samling; vil man ikke, stemme imod det dårlige resultat, der er kommet ved landstingets behandling af de små jordlove, vil man ikke. Der har i den politiske agitation fra socialdemokratiets og regeringens side været talt meget om, at politik er det muliges kunst, at man må føre realitetspolitik, at man kun er en mindretalsregering og ikke kan gennemføre love og foranstaltninger, man ikke kan få flertal for på rigsdagen. Ja, men der var jo flertal for en betydelig bedre affattelse af de små jordlove. Der vil stadig være et sådant flertal, hvis jeg skal tro det ærede medlem hr. Aage Foghs udtalelser, under forudsætning af, at socialdemokratiet og